

עמ"ת 61460/10/18 - ד ח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 61460-10-18 ח(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
עורר	ד ח (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי ערר כנגד החלטת בית משפט קמא (כב' השופט מוטי לוי) מיום 24.10.2018, אשר נעתר לבקשת שירות המבחן ודחה את הדיון בעניינו של העורר עד לקבלת תסקיר נוסף, רביעי במספר, במטרה לבחון האם חברו של העורר יכול לשמש כעיבוי לחלופה של אביו של העורר, שנבחנה על ידי שירות המבחן ואף נמצאה מתאימה.

לדברי ב"כ העורר, טעה בית משפט קמא בהחלטתו, מפני שמדובר בתיק אשר קיימות בו ראיות לכאורה ללא משקל ובנסיבות אלו לא היה מקום להורות על עריכת תסקיר. כן, נטען, כי חרף ההמתנה הממושכת, ובקשותיו החוזרות של שירות המבחן לדחייה, וקבלתם של שלושה תסקירים, לא הובאה בחשבון העובדה כי החלופה המוצעת הינה מאזור הצפון, העדר עברו הפלילי של העורר, היותו עולה חדש, והעובדה כי מדובר בעבירה של איומים ותקיפת סתם.

מעיון בתסקיר שירות המבחן מיום 23.10.2018 התרשם שירות המבחן מאביו של העורר כמי שמבין את משימת הפיקוח והנדרש ממנו, אשר אכפתי, מחויב ודואג לבנו. אולם שירות המבחן ציין כי החלופה במתווה הנוכחי לאור מצבו הרפואי של האב אינה שלמה, במובן זה שבמקרים שהאב יצטרך להתפנות לעיסוקיו, לא יהיה מי שיוכל לפקח על העורר, ובין היתר למנוע תקשורת עם המתלוננת, ועל כן הוצע לגבות את החלופה בערב נוסף - חברו של העורר.

ב"כ המשיבה הפנה בהקשר זה לתסקיר המשלים של שירות המבחן, ממנו עולה כי אביו של העורר אדם חולה עם בעיות לב וכי נוכח בעיית האלכוהול של העורר לא ניתן להסתפק בו כערב יחיד, ויש מקום לעבות את חלופת המעצר בערב נוסף. עם זאת, גם ב"כ המשיבה ציין בהגינתו כי המשיבה אינה סבורה שדינו של העורר הוא מעצר עד לתום ההליכים, אך זאת בכפוף לעיבוי חלופת המעצר.

שקלתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בחומר החקירה, ובסופו של דבר באתי לכלל מסקנה כי יש ממש בערר. כתב האישום מייחס לעורר עבירה של תקיפה סתם של בן זוג, שמבלי להקל בה ראש, איננה מן החמורות מבין עבירות האלימות. נטען בו כי הנאשם היכה את אשתו, להלן: המתלוננת, בטבורה של עיר, בכך שסטר על פניה, ולאחר שנפלה בעט

בבטנה בעודה שרועה על הרצפה. עיון בראיות מלמד על ראיות דלות למדי נגד העורר, כשהראיה העיקרית, היא עדותה של עדת ראיה - עדת תביעה 1, אשר טוענת כי ראתה את העורר מכה את המתלוננת, בעת שעברה ברכבה בקרבת מקום. נוסעת נוספת שהייתה עמה ברכב, לא הבחינה באלימות בין השניים, אבל ראתה את המתלוננת בוכה.

העורר עצמו והמתלוננת מכחישים כי הייתה אלימות ביניהם, העבר של העורר נקי, ולא ידועים אירועי אלימות קודמים בין השניים. אין טענה אודות חבלה כלשהי שנגרמה למתלוננת, והתלוננת אף מסרה בעדותה במשטרה מיום 4.9.2018, כי הם נשואים 12 שנה, והעורר מעולם לא היכה אותה ולא הרים עליה יד. דברים דומים מסרה גם בעימות שנערך בינה ובין עדת תביעה 1.

בנסיבות הללו, אמנם לא ניתן לומר כי אין ראיות לכאורה נגד העורר, אולם מדובר בראיות בעלות עוצמה נמוכה, ויש בכך כדי להשפיע גם על מידת המסוכנות שנשקפת מהעורר. גם שירות המבחן התייחס בחוות דעתו הראשונה מיום 15.10.2018 למידת המסוכנות שנשקפת מהעורר, וציין כי קיימת מידה מסוימת של מסוכנות, וכי ייתכן והשתייה מהווה עבורו אפיק התמודדות בלתי אדפטיבי עם קשייו הרגשיים בעודו מתמודד עם נושא הגירה וקליטה בארץ חדשה.

נראה אפוא כי מדובר במסוכנות מוגבלת בעוצמתה, ביחס לאדם שעברו נקי, אשר לא ידוע כי נהג בעבר באלימות כלפי המתלוננת או כלפי אדם אחר, ובנסיבות הללו ניתן להסתפק בחלופת מעצר עם תנאים מגבילים מתונים יחסית, אשר די בהם כדי לתת מענה מספיק למסוכנות ברף שאינו גבוה, כפי שעולה מהראיות כמפורט לעיל.

כאמור לעיל, שירות המבחן התרשם באופן חיובי מאביו של העורר, וציין כי הוא ראוי לשמש כערב שיפקח על העורר בהיותו בחלופת מעצר, וכמי שמבין את הנדרש ממנו ואת העול המוטל על כתפיו כתוצאה מפיקוח על בנו.

לא למותר לציין בהקשר זה כי אין לעורר בני משפחה נוספים למעט אביו, רעייתו ובתו, והדבר ניכר בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם מסתייע בעצורים אחרים דוברי רוסית על מנת לקבל ציוד בסיסי הנחוץ לו. גם ב"כ העורר ציין במהלך הדיון כי העותר אינו יכול להציע ערבים נוספים מעבר לאביו.

בנסיבות הללו, בהינתן מידת המסוכנות המוגבלת, ובשים לב לעבר הנקי של העורר, ולחולשה היחסית בראיות, נראה לי כי אם חלופת המעצר תהיה בריחוק גיאוגרפי משמעותי ממקום מגוריה של המתלוננת, ניתן להסתפק גם בכך שהאב יהיה ערב יחיד, ביחד עם תנאים מגבילים נוספים, שדי בהם כדי לתת מענה ראוי למסוכנות האמורה.

נוכח כל האמור לעיל, ובמיוחד בהינתן הריחוק הגיאוגרפי הרב שבין מקום חלופת המעצר ובין מקום מגוריה של המתלוננת, בהתחשב בהמלצת שירות המבחן, ובשים לב לעברו הנקי של העורר, ולתקופת מעצרו הממושכת עד כה - החל מיום 4.9.2018, אני מקבל את הערר ומורה על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים כמפורט להלן:

1. מעצר בית מלא בבית אביו בחיפה בכתובת ש"י עגנון 1 חיפה.

2. האב ישמש כמפקח בכל שעות היממה על העורר, למעט חלון של שעתיים ביום, בין השעות 11:00 - 13:00, שבהן האב יוכל לצאת לטיפולים רפואיים או לסידורים דחופים אחרים.

3. התחייבות עצמית בסך 20,000 ₪.

4. ערבות צד ג' של האב בסך 20,000 ₪.

5. הפקדה כספית בסך 5,000 ₪, כאשר 1,000 ₪ מתוכם יהיו תנאי לשחרורו של העורר, והיתר יופקד בתוך 48 שעות בבית המשפט המחוזי בחיפה.

6. נאסר על העורר ליצור כל קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, עם המתלוננת, עד למתן החלטה אחרת.

7. העורר יתייצב במועד לכל דיון שיפוטי שיקבע בעניינו.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ט, 04 נובמבר 2018, בהעדר
הצדדים.